

Heel lang geleden, in 1345, stichtte Hendrik van Neynsel het Neynsels Gasthuis, dat opvang bood aan 13 arme vrouwen. Nu, honderden jaren later, vinden vele ouderen in 's-Hertogenbosch en Vught een fijne woonplek, liefdevolle zorg en de leukste activiteiten bij Van Neynsel. En Hendrik? Hendrik Van Neynsel leeft voort in de gepassioneerde werknemers en vrijwilligers van Van Neynsel. Zijn naam siert nog altijd onze gevels.

D'n Hendrik

Jaargang 6

#20

December 2023

In deze editie:

Pagina 3

De allereerste VanNeynseldag

Pagina 6

Een leven lang leren

Pagina 2

Maak kennis met de nieuwe bestuurder

Pagina 7

'Zorgtaken kan iedereen aanleren. Menselijkheid niet.'

Van Neynsel

Oog voor elkaar

Aangenaam

Mijn eerste woorden in d'n Hendrik: sinds 12 oktober ben ik bestuurder bij Van Neynsel en nu mag ik ook nog een soort columnist worden voor deze krant. Ik voel me vereerd!

Sinds twee jaar wonen mijn vrouw en ik in Den Bosch. We hebben 3 kinderen, die alle drie studeren en op kamers wonen. 25 jaar geleden leerde ik mijn vrouw kennen. We gingen samenwonen en binnen enkele jaren woonden we met z'n vijven. Nu alle kinderen het huis uit zijn, wonen we weer met zijn tweeën. De start van een nieuwe levensfase, die ik ook nog mag combineren met een nieuwe fase in mijn werkende leven, en wel bij Van Neynsel.

De ouderenzorg trekt me enorm. Dat vuurtje werd aangewakkerd toen ik werkte bij een zorgorganisatie in Amsterdam. Ik kreeg een vertrouwensband met 3 bewoners, die samen een klacht indienden. Ze hadden gelijk met hun klacht, en dankzij hen hebben we een fout in ons administratieve

systeem blootgelegd. Vanaf toen ging ik regelmatig bij ze op bezoek, en had de ouderenzorg mijn hart gestolen. Ik vind het enorm fijn dat ik een bijdrage mag leveren aan de organisatie Van Neynsel, aan de ouderenzorg in 's-Hertogenbosch. Ik kan op de fiets naar mijn werk, wat een luxe.

Vertrouw in jezelf

Het thema van deze d'n Hendrik is 'vertrouwen' en daarbij moest ik meteen denken aan het boek 'De snelheid van vertrouwen' van Stephen M.R. Covey. Aan dit boek heb ik persoonlijk heel veel gehad. Het gaat om hoe vertrouwen alles verandert en dat het altijd begint bij vertrouwen in jezelf. Als je in jezelf vertrouwt, dan straalt dat uit en werkt dat door op je hele omgeving. Als manager en leidinggevende, maar ook als persoon heb ik dat echt ervaren: je kunt wel op iemand anders vertrouwen, maar als je niet op jezelf vertrouwt, dan zit je in drijfzand.

Vertrouwen hebben in jezelf betekent ook dat je mag falen. Dat je weet dat familieleden, collega's of vrienden je zullen helpen. Ik was een van de gelukkigen die in Nederland een lezing van voormalig president Barack Obama mocht bijwonen. Hij vertelde daar – niet zonder trots – dat hij tot dan toe de enige president was geweest die niemand had ontslagen uit het

Witte Huis. Zijn motto is namelijk dat je fouten mag maken. Fouten maken geeft niet, dat doen we allemaal. Maar, benadrukte hij, ben er wel open over, want dan kun je er over praten en kan er gecorrigeerd worden. Als je een fout niet vertelt, dan gaat het ten koste van vertrouwen in elkaar. Kortom: heb vertrouwen dat je niet meteen gestraft wordt. Ook die woorden vond ik erg inspirerend.

Dat geldt ook voor u als bewoners: als er iets fout gaat of als u geen vertrouwen in iets of iemand hebt, dan mag u dat altijd op een respectvolle manier zeggen. Dan mag u er op vertrouwen dat daar iets mee gedaan wordt. En dan hoop ik dat wij als Van Neynsel uw vertrouwen niet beschamen.

Bosschenaren

Tot slot: ik ben blij nu een Bosschenaar te zijn en bij een Bossche organisatie te werken. Ik ben nieuwsgierig naar de Bossche cultuur en de echte Bosschenaren die bij ons wonen en werken. Hoe sluit dat aan bij wie ik ben? De eerste Van Neynsel-trots heb ik overigens al gevoeld: ik zat laatst in een café in de stad en toen kwam een gezelschap binnen met een meneer in een rolstoel. Op die rolstoel zat een grote Van Neynsel-sticker. En toen kwam die trots opzetten. Ik ben dus al enigszins geland en verheug me erop nog meer en beter kennis te maken met heel Van Neynsel. Ik zet me graag in voor alle bewoners en medewerkers. ●

Marco Verheul
bestuurder Van Neynsel

Bewoners in de kantooromgeving

De kantooromgeving van het ondersteunend personeel bij Eemwijk heeft de afgelopen maanden een flinke metamorfose ondergaan. Werkplekken zijn heringericht en de kantoorruimte met flexplekken is omgetoverd in een ontmoetingsplek waar werken en ontmoeten samen komen. Eyecatcher zijn vier levensgrote afbeeldingen van bewoners van Van Neynsel, die medewerkers en bezoekers voortaan toelachen in de ontmoetingstuin. Zoals bijgaande foto van meneer en mevrouw Peek en hun hond Basje. Tevreden bewoners van De Grevelingen, die graag poseerden voor de werkomgeving van de ondersteunende diensten.

Nogmaals dank, ook voor de andere bewoners die meewerkten aan deze fotoreportage!

Meneer en mevrouw Peek en hun hond Basje

Van Neynsel
voor
jou

De allereerste VanNeynseldag

We hebben er nog lang van nagenoten: donderdag 12 oktober vond de allereerste VanNeynseldag voor medewerkers plaats, en dat was één groot feest.

De dag startte met workshops, informatiemarkten, spellen en een lekkere lunch. 's Middags vond het symposium 'Ouderenzorg, de toekomst?!' plaats met als sprekers Anne-Mei The (hoogleraar langdurige zorg en

dementie aan de Universiteit van Amsterdam), Wouter Bolsius (architect van onder meer een seniorenstad in China) en Jan Terlouw (schrijver, wetenschapper en politicus), die aanzetten tot denken én lachen.

En aansluitend was de afscheidsreceptie van bestuurder Marcel van Woensel. Een dag met veel collegialiteit, gezelligheid en inspiratie. Een dag met oog voor elkaar! ●

Patricia

Britt

Sociale Benadering

Van Neynsel heeft de Sociale Benadering (SB) omarmd en wil stapsgewijs bij alle locaties volgens deze zorgfilosofie gaan werken. Wij zijn Zuiderschans is al volledig ingericht volgens de SB, en bij Boswijk en De Grevelingen zijn de eerste stappen gezet. De overige locaties volgen.

'Rust, experimenteren en daarbij samen nieuwe dingen creëren'

'Zorgtaken kan iedereen aanleren. Menselijkheid niet'

De Sociale Benadering in de praktijk: hoe werkt het nu écht? We spraken erover met Britt Smetsers en Patricia Stolzenbach, werkzaam bij woning 1 van Van Neynsel Boswijk.

Britt werkt al 5 jaar als verzorgende bij Van Neynsel en Patricia reageerde vorig jaar op de oproep voor anders-geschoolden rondom de Sociale Benadering Dementie. Conclusie van beide dames: er is écht meer oog voor de mens, en niet alleen de ziekte. "We werken meer dan ooit behoefte-gericht, volledig vanuit de bewoners gezien."

Nieuwsgierig

Bij Boswijk zijn inmiddels 6 van de 12 woningen om naar de werkwijze van de Sociale Benadering. Dat betekent onder meer dat de zorgteams bestaan uit medewerkers met en zonder zorgachtergrond. "Vanaf het begin stond ik er heel blanco in", blikt Britt terug. "De theorie en filosofie van de Sociale Benadering spraken me erg aan, en ik was nieuwsgierig naar wat het ons zou brengen. Ik hielp mee met de sollicitatie-rondes en speeddates van de werving. Hans (Hooijmans, de wijkmanager, red.) betrok ons er vanaf het begin bij. Zo zijn we met zijn allen gegroeid. Ik vertrouwde en vertrouw er op dat dit de toekomst van de ouderenzorg is."

'Er is écht meer oog voor de mens, en niet alleen de ziekte'

Menselijke manier

Patricia werkte eerst als huishoudelijke hulp in de thuiszorg. Ze kwam ook steeds vaker bij mensen met een vorm van dementie thuis. "Dat trok me erg aan, het voelde goed om hen op een menselijke manier te helpen. Ik hoorde collega's wel eens tegen ze praten alsof ze kleine kinderen waren. 'Dat wil ik nooit', dacht ik dan."

Spijt van haar overstap heeft Patricia totaal niet. "Al heb ik in het begin soms wel getwijfeld, want dit werk is veel complexer dan thuiszorg. De zorgtaken zijn soms heel zwaar. Wij zijn in sneltreinvaart geschoold, en ik moet bekennen dat theorie en praktijk toch wel echt heel verschillend zijn. Eigenlijk heb ik alles hier op de woning geleerd. De collega's zijn super. We helpen elkaar, en als iets niet lukt zeggen ze tegen me 'het komt wel.'"

Een zoen

Vergeleken met de thuiszorg voelt dit werk completer, vindt Patricia. "Je leert de bewoners hier echt volledig kennen en bent op alle fronten bij hun leven betrokken. En hoe heftig en zwaar het soms ook is, er is ook veel voldoening. Bijvoorbeeld na een zwaar zorgmoment een zoen of 'dankjewel' krijgen van de bewoner."

Britt lacht naar Patricia: "Jij bent echt in de mand gelegd voor dit werk. Je hebt geen opleiding nodig om op een menselijke manier met andere mensen om te gaan. Ook als ze dementie hebben. Zorgtaken kan iedereen aanleren, menselijkheid niet."

Diepgang

Al 5 jaar werkt Britt met veel plezier bij Boswijk. "We waren al goed op weg als het gaat om onze bewoners als mens te behandelen, en niet alleen als patiënt. Maar de Sociale Benadering heeft voor diepgang gezorgd. Ik merk dat we anders werken, en tegelijkertijd voelt het juist veel logischer. Bij onze woning was er dan ook geen enkele weerstand, we zijn een hecht team en zijn samen deze uitdaging aangegaan. We kunnen met elkaar sparren, huilen, lachen en soms ook – vanuit vertrouwen – lekker botsen, haha."

Loslaten

Britt vervolgt: "Door het werken met mensen met een andere professionele achtergrond, leer ik ook weer veel. Het medische wat meer loslaten

Het team van woning 1 tijdens een teamuitje: natuurlijk moest er even geposeerd worden bij Boswijk.

bijvoorbeeld. Ook dat is waardevol. We werken meer dan ooit behoefte-gericht, en dat merken de bewoners natuurlijk ook. Ook familie wordt er nu meer bij betrokken. De familieparticipatie was hier al erg hoog, maar nu is die nóg hoger."

Was er dan geen enkele weerstand? "Natuurlijk wel", zegt Britt. "Sommige familieleden waren in het begin niet enthousiast. Maar gaandeweg verdween die weerstand omdat de praktijk bewees dat het beter werd."

Britt haalt tot slot nog een quote aan uit de Sociale Benadering-training: 'rust, experimenteren en daarbij samen nieuwe dingen creëren'. "Deze vond ik zo mooi, die herhaal ik nog vaak in mijn hoofd." ●

Een leven lang leren

De verpleegkundig specialist is geen arts, maar kan veel taken van de arts overnemen. Ook bij Van Neynsel hebben we verpleegkundig specialisten, die bovendien vaak regiebehandelaar zijn. Een gesprek met Irene van Beurden, verpleegkundig specialist bij Van Neynsel.

Irene vertelt vol passie over haar werk als verpleegkundig specialist (VS) bij Van Neynsel. Na haar studie hbo-verpleegkunde heeft ze in het ziekenhuis gewerkt. Daarna is ze aan de slag gegaan als wijkverpleegkundige. Ze is ook een tijd manager geweest in het verpleeghuis maar ze miste de directe cliëntzorg en daarom is ze een opleiding gaan doen tot verpleegkundig specialist (Master Advanced Nursing Practice). Zo'n 10 jaar geleden heeft ze haar diploma behaald en sinds drie jaar is ze werkzaam bij Van Neynsel. Eerst bij de afdeling eerstelijns verblijf in het Jeroen Bosch Ziekenhuis, en sinds een jaar ook bij Wij zijn Zuiderschans.

Wat is het verschil tussen een verpleegkundig specialist en een specialist ouderengeneeskunde?

"Het grootste verschil is dat de specialist ouderengeneeskunde een arts is en de verpleegkundig specialist hbo-verpleegkundige met een aanvullende opleiding waarin medische vaardigheden zijn aangeleerd. Ik kan veel taken overnemen van een arts en ik word ook ingezet als regiebehandelaar. In de praktijk zien medewerkers en bewoners

weinig verschil. Ik mag een aantal dingen niet doen die een arts wel mag, zoals schouwen wanneer een bewoner is overleden. Het is aan mij wanneer ik denk dat het te complex wordt. Dan geef ik het aan en overleg met een specialist ouderengeneeskunde".

Vertrouwensrelatie

In haar werk vindt Irene het belangrijk zich te verdiepen in de cliënt en betrokken te zijn. Als regiebehandelaar is de verpleegkundig specialist verantwoordelijk voor de behandeling van de cliënt en coördinatie van de inzet van andere behandelaars zoals fysiotherapeuten. Irene loopt regelmatig binnen op de woning om te kijken hoe het gaat. Een goede vertrouwensrelatie geeft bewoners meer ruimte voor eigen regie.

De medewerkers weten Irene ook goed te vinden bij vragen. Maar soms moet ze nog uitleggen dat ze geen arts is. De samenwerking met de artsen verloopt heel goed. In het begin was ze de enige verpleegkundig specialist bij Van Neynsel, maar inmiddels heeft ze een aantal collega's. Er is verschil te merken toen ze net begon bij Van Neynsel. Men had tijd nodig om elkaar te leren kennen. Tegenwoordig vragen de artsen haar ook om advies. Vertrouwen in elkaar is heel belangrijk. Ook landelijk gezien is er steeds meer vertrouwen in de verpleegkundig specialist. Irene is als een van de eersten in het land die de kaderopleiding psychogeriatricie mag volgen; deze opleiding was

Van Neynsel
voor
jou

eerder specifiek voor specialisten ouderengeneeskunde.

Wat vind je bijzonder aan je werk?

"Met name de diepgang en dynamiek in de werkzaamheden maakt het werk leuk en veelzijdig. Het is fijn om een langdurig contact op te bouwen met bewoners en familie. Zo leer je de bewoner pas écht goed kennen. Ook bij overlijden kun je veel betekenen voor de bewoner en betrokkenen. Het is mooi en dankbaar werk."

Over de toekomst van de ouderenzorg maakt Irene zich wel een beetje zorgen. Haar grote wens is dan ook dat er in de toekomst nog voldoende zorg en ondersteuning kan worden geboden voor de mensen die het nodig hebben. Daar hoopt ze een rol in te kunnen spelen. Maar ook in het verder uitwerken van de Sociale Benadering zodat het iedereen ten goede komt. Irene is trots dat ze hier aan kan bijdragen. ●

Palmkoolsoep met patisson

Vertrouwt u op uw eigen kookkunst? Probeer dan eens iets anders, en kook met niet veelvoorkomende groenten. Zoals dit recept, voor een palmkoolsoep met patisson. Het recept komt van de website www.kokenopgevoel.nl. Een bezoekje waard!

Recept voor 6 personen

Benodigheden:

8 grote palmkoolbladeren

1 grote of 2 kleine patisson

1 koolrabi

1 winterwortel

1 grote ui

250 gram sperziebonen

1 basilicum plant

3 kleine preitjes

150 gram Nieuw-Zeelandse spinazie

zout en peper

1 courgette

1 theelepel gemberpoeder

1 eetlepel chilipoeder

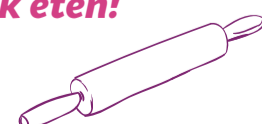

Palmkool is een tweejarig, winterhard en al eeuwenoud bladgewas dat op alle grondsoorten geteeld kan worden en een typische wintergroente is. Hij wordt palmkool genoemd omdat de smalle kroezende bladeren als bij een palmboom van de stengel af groeien.

Bereiding

1. Vul een pan met 2 liter water en breng dit aan de kook samen met de gemberpoeder, chilipoeder, zout en peper.
2. Snij onderwijl de dikke nerf uit de palmkool en snij deze klein en hak het zo fijn mogelijk in de keukenmachine. Voeg deze toe in de pan kokend water en zet het vuur laag.
3. Schil nu de patisson en snij deze in kleine blokjes.
4. Voeg deze toe in de pan en kook ze in een kwartiertje gaar.
5. Pureer nu alles met de staafmixer tot het een gladde massa is zonder klontjes.
6. Snij nu alle andere groentes klein en voeg deze toe.
7. Laat dit alles ongeveer een uur op een laag vuur pruttelen.

Smakelijk eten!

Viering Antoniegaarde

Het is oktobermaand en Mariamaand. Met de rollator loopt een bewoner van Antoniegaarde vanuit haar appartement naar de stilteruimte. Op de rollator een vaas met bloemen. Verse bloemen van thuis voor Maria. Maria geeft hoop en vertrouwen voor een goede verzorging voor haar overleden man en kinderen.

In de stilteruimte draagt de kapelaan een dienst voor. Op zijn kazuifel is een blauwe M van Maria geborduurd. Alle aanwezigen hebben een speciale band met Maria. Iedereen is heel dankbaar dat ze naar de Heilige Mis kunnen gaan bij Antoniegaarde. Waar ze de heilige communie kunnen ontvangen en misintenties worden opgelezen voor hun overleden dierbaren. Bij de mis van Antoniegaarde is het speciaal en persoonlijk voor de aanwezigen, die als het kan ook nog altijd graag even naar de Sint Jan gaan om bij Maria een kaarsje aan te steken en te bidden. ●

De elfde bewoner van woning 7

Ardien van Beek, verzorgende in woning 7 van Boswijk, spreekt vol liefde over de misschien wel meest bijzondere bewoner van onze Vughtse locatie.

“Ruim 38 jaar geleden ben ik begonnen op Boswijk en daar ook blijven hangen. Ik heb in al die jaren heel veel leuke, fijne, aandoenlijke en mooie dingen meegemaakt, heel veel collega's gehad en er altijd het beste van gemaakt. Ik werk met mijn hart en ben er voor de bewoners en mijn collega's! Het is mijn tweede thuis, ik ben van de oudbouw mee overgegaan naar het 'nieuwe' Boswijk en ik vind het heerlijk om te werken in een kleinschalige setting op zo'n mooie locatie.

'Laska en ik zijn maatjes vanaf dag 1'

De overgang naar kleinschalig wonen leek me het juiste moment voor een hond in woning 7. We werden meteen op de wachtlijst van het Koninklijk Nederlands Geleidehonden Fonds (KNGF) geplaatst. Na enkele jaren mochten we Laska verwelkomen. Laska is een kruising golden retriever/herder en kon niet aan de slag als hulphond omdat ze last heeft van wagenziekte. Ze werd met open armen ontvangen in woning 7 en iedereen bij

Boswijk was meteen gek op haar. Laska werd al snel gezien als Boswijkhond, maar woning 7 is haar 'thuis'.

Laska is een allemansvriend, maar kent vooral haar eigen woning en voelt de bewoners goed aan. Is er een bewoner ziek en de slaapkamerdeur staat open, dan is Laska daar te vinden. Laska voelt ook wanneer iemand aan zijn laatste levensdagen bezig is. Ze biedt dan veel steun. Ik heb meegemaakt dat ze met haar kop op het bed van een terminale bewoner lag en die bewoner dat nog aanvoelde en haar hand op zijn kop legde.

Tijdens de dagelijkse wandelingen met Laska gaat er vaak een bewoner mee naar buiten. Ook maakt ze wandelingen met familie, wandelvrijwilligers Bas en Gerlies en op dinsdag gaat ze ook nog met de wandelclub mee.

Laska is inmiddels 11 jaar en dus al een oude dame. Ze begint grijs en wat minder actief te worden en is officieel met pensioen, maar mag zolang mogelijk in woning 7 blijven wonen. Een medewerkster van het KNGF komt nog regelmatig vrijwillig langs om de nagels van Laska te knippen en haar gebit te verzorgen. Ook vindt er jaarlijks op vrijwillige basis een onderzoek en vaccinatie door de dierenarts plaats.

Laska en ik zijn maatjes vanaf dag 1. Vaak gaat ze even mee de slaapkamers in voor de zorg of ligt ze voor de deur te wachten. Ga ik de voordeur uit om het middengebied in te gaan, dan gaat ze met me mee. Ze weet ook precies wanneer Gerlies komt en dat op donderdagmiddag Bas bij de gym aanwezig is. Laska is de langst wonende bewoonster van woning 7 en ik hoop dat ze het nog een tijd vol gaat houden want ze is onmisbaar voor de woning." ●

PRKEORD

Wat gebeurt er op social media?

Mokkenmuur

Van een superleuk studie-idee naar de enige echte mokkenmuur! Samenwerking vanuit de schoolbanken tot en met de bewoners van Antoniegaarde. Allemaal uitgewerkt door ons Greenteam.

Dank je Yvonne, Esther, Richard en Irene!

Wij gaan er veel plezier aan beleven. Weg met alle wegwerpbekertjes!

GROEN MOET JE DOEN

PUZZELtijd

I	E	M	L	V	A	H	S	N	D	B	L	N	I	
Z	N	D	O	I	T	F	Z	I	E	N	E	E	E	
L	O	E	D	I	E	W	A	L	T	V	I	R	N	
N	T	R	A	R	I	J	F	E	M	E	A	G	O	D
E	W	F	G	G	A	S	D	L	I	S	R	H	R	
G	A	V	E	E	N	A	R	E	T	L	R	G	O	
O	A	N	Z	Y	E	M	P	A	T	H	I	E	O	
B	R	O	E	D	E	R	L	I	E	F	D	E	W	
N	D	N	G	O	T	H	C	A	D	N	A	A	K	
E	U	H	D	K	R	E	B	M	E	C	E	D	E	
M	W	A	E	B	E	T	R	O	K	K	E	N	E	
A	E	R	N	E	W	U	O	R	T	R	E	V	R	
S	S	T	D	N	A	A	M	T	S	E	E	F	P	
T	N	V	R	I	E	N	D	S	C	H	A	P	S	

Lost u deze woordzoeker op?

Stuur uw inzending vóór 10 maart 2024 naar communicatie@vanneynsel.nl en maak kans op een tegoedbon ter waarde van € 22,50, te besteden bij de Grand Cafés en restaurants van Van Neynsel. Over de uitslag kan niet worden gecorrespondeerd. De winnaar ontvangt persoonlijk bericht.

Aandacht	Feestmaand	Liefde	Voet
Betrokken	Gezegde	Neynsel	Vriendschap
Broederliefde	Gratis	Ogen	Waard
December	Hart	Paard	Zien
Empathie	Horen	Samen	Zorg
Faith	Kerst	Spreekwoord	Zwijgen
Familie	Leven	Vertrouwen	

Colofon

Redactie:

Mireille Borg
Jacqueline Cornelissen
Henriëtte van Esch
Tjanne Hartman
Helena Kysela
Flavienne van Oort
Brigitte Peeters

Met speciale dank aan

Patricia Stolzenbach, Britt Smetzers, Irene van Beurden, Ardien van Beek, Angela van Hemert, familie Peek en Marco Verheul.

Vormgeving:

Sandra Batelaan | baats ontwerp
Drukwerk: Drukkerij Tielen

www.vanneynsel.nl